

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 aprilie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Danilescu Ion în numele inculpatului Caciurca Victor, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Caciurca Victor Vasili, născut la 06 martie 1964, originar și domiciliat în or.Fălești, str.Lesicica 4, ap.55.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.07.2012 - 15.07.2014;

Instanța de apel: 11.09.2014 - 13.11.2014;

Instanța de recurs: 03.02.2014 - 01.04.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 iulie 2014, Caciurca Victor a fost condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești sau mijloacelor materiale pe un termen de 2 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Caciurca Victor în beneficiul lui Chiriac Natalia a prejudiciului material în sumă de 3000 euro, echivalentul în lei la momentul executării, a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că Caciurca Victor, în vara anului 2010, în mun.Chișinău, avînd intenția însușirii prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, navigînd pe site-ul www.999.md, a găsit un anunț privind vînzarea automobilului de model „Nissan Terrano” la prețul de 3000 euro, care îi aparținea lui Chiriac Natalia. În vederea realizării intenției sale criminale, Caciurca Victor s-a întîlnit cu Chiriac Natalia în mun.Chișinău, unde intenționat, știind cu certitudine că nu este proprietar al automobilului de model „BMW-525”, cu n/î T 251 EC, în lipsa actelor care i-ar fi demonstrat dreptul de posesie asupra acestui automobil, i l-a propus la schimb lui Chiriac Natalia, pe automobilul „Nissan Terano”, după care va face legătura cu proprietarul automobilului de model „BMW-525” care de asemenea îi va perfecta o procură generală pe numele lui Chiriac Natalia. Astfel, Chiriac Natalia la 12 iunie 2010, i-a perfectat o procură generală lui Caciurca Victor, în urma căreia ultimul a primit automobilul de model „Nissan Terrano”. Ulterior, peste cîteva zile, Chiriac

Natalia de asemenea a primit automobilul de model „BMW-525”, însă la data de 04 noiembrie 2010, când s-a îndreptat spre orașul Tiraspol unde urma să se întâlnească cu proprietarul automobilului Sergheeva Olga, dînsa a fost reținută de organele de resort, pe motiv că automobilul în cauză se afla în căutare.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, avocatul Gh.Ionaș în numele părții vătămate și inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, prin care lui V.Caciurca să-i fie stabilită pedeapsa închisorii de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, pe motiv că la stabilirea pedepsei inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei, nu s-a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, precum și de faptul că infracțiunile de escrocherie, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, și pentru astfel de categorii de infracțiuni pedeapsa trebuie să fie individualizată corect, respectîndu-se criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului, așa că corectarea inculpatului fără ca acesta să fie supus pedepsei penale nu va duce la corijarea lui;

- avocatul în numele părții vătămate, casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei și în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă doar cu închisoarea și dispusă încasarea în folosul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei, invocînd că pedeapsa incorect a fost individualizată, fără a fi respectate prevederile art.61, 75 Cod penal, considerînd că doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, va fi atins scopul pedepsei penale; instanța dispunînd suspendarea executării pedepsei de către inculpat, nu a respectat prevederile art.90 alin.(6) lit.e) Cod penal și nu a indicat termenul de reparare a daunelor cauzate prin infracțiune; la stabilirea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare, instanța nu a ținut cont că părții vătămate i-au fost aduse suferințe psihice, nervozitate, retrairi și stare de stres continuă pe parcursul întregii perioade de timp, ce s-a reflectat negativ asupra vieții personale și familiei, astfel că prejudiciul moral în sumă de 5000 lei este unul inechitabil; instanța neîntemiat a redus cheltuielile de asistență juridică la suma de 2500 lei, de rînd ce suma de 4000 de lei este rezonabilă ca mărime și corespunde cu volumul de lucru efectuat de către apărător;

- inculpatul, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că în cauză nu au fost aduse probe ce ar fi demonstrat atît latura subiectivă, cît și cea obiectivă a infracțiunii incriminate, din motiv că nu a avut intenția de a înșela partea vătămată; din probatoriul administrat nu rezultă că dînsul a avut o careva înțelegere la schimbul automobilelor cu partea vătămată, această înțelegere a avut-o cu Iu.Barbălat, care pe caz este martor; procura pe automobilul „Nissan Terrano” a primit-o de la proprietara automobilului A.Șevcișin, care a și fost la notar, iar N.Chiriac în momentul întocmirii procurii și schimbului automobilelor nu a fost prezentă; automobilul „BMW-525” ce a fost supus schimbului la fel a fost cumpărat pe procură de la A.Popovici, însă procură la mîină nu a avut-o, dar solicitînd-o de la ultimul, acesta i-a comunicat că o va aduce de la S.Ceban de la care dînsul a procurat automobilul; Iu.Barbălat a fost de acord de a schimba automobilul, comunicîndu-i că nu are nevoie de procură, deoarece a verificat automobilul și acesta nu se află în căutare, ca mai apoi să se constate că este în căutare și reținut în orașul Tiraspol; incorect instanța doar pe baza declarațiilor părții vătămate a dedus costul automobilului „Nissan Terrano”, care are o vechime de peste 20 de ani și a dispus încasarea de la el a sumei de 3000 euro;

instanța incorect a luat ca bază declarațiile lui N.Chiriac și Iu.Barbălat, care au declarat că el i-a anunțat că procura pe automobilul „BMW-525” este expirată, declarații ce nu au fost date la urmărirea penală; eronată este și concluzia instanței, precum că el nu dorește să restituie automobilul părții vătămate, de rînd ce anume partea vătămată refuză să-l primească, dorind de a-i fi restituit nu automobilul, dar suma de bani convenită în urma efectuării schimbului, astfel că careva prejudiciu moral și material părții vătămate dînsul nu i-a cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, au fost respinse apelurile declarate de procuror, avocatul Gh.Ionaș în numele părții vătămate N.Chiriac și inculpatul V.Caciurca, ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în cadrul cercetărilor judecătorești, minuțios și sub toate aspectele a examinat probele administrate în cauză și, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, just a ajuns la concluzia că s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate lui V.Caciurca, iar vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauză, și anume - declarațiile părții vătămate N.Chiriac, a martorilor Iu.Barbălat, S.Ceban, A.Popovici, A.Șevcișin și actele cauzei - cererea depusă de partea vătămată la CGP, recipisa ce confirmă înstrăinarea de către V.Șarov a automobilului de model „Nissan Terrano”, cu n/î C DT 806, la prețul de 2000 euro lui N.Chiriac, copia certificatului de înregistrare nr.01739969, prin care se confirmă că proprietara automobilului de model „BMW-525” care a fost anunțat în căutare este O.Sergheeva; procesele-verbale de confruntare dintre N.Chiriac, Iu.Barbălat și V.Caciurca, care apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - al coroborării lor, confirmă comiterea de către inculpat a infracțiunii de escrocherie, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Argumentele inculpatului, precum că dînsul nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate, au fost combătute prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, deoarece anume din declarațiile acestora, se confirmă faptul că Iu.Barbălat a ajutat partea vătămată să vîndă automobilul de model „Nissan Terrano” plasînd anunțul pe pagina web.999.md, în urma căruia au fost contactați de către V.Caciurca, care a propus efectuarea schimbului de automobile, iar după transmiterea automobilului lui V.Caciurca, partea vătămată i-a perfectat actele, în schimb a primit automobilul de model „BMW-525” cu promisiunea că mai tîrziu vor fi perfectate și actele, obligațiune ce nu a fost executată de către acesta, iar ulterior, la traversarea frontierei automobilul a fost ridicat și restituit proprietarului; declarațiile martorului S.Ceban, care a confirmat că automobilul de model „BMW-525” nu dispunea de acte, acesta aparținea cetățeanului R.Ucraina P.Vacari, la care el a lucrat și acesta i l-a dat ca garant în achitarea salariului, însă din motiv că nu i-a mai achitat banii pentru munca prestată, dînsul nu i-a restituit automobilul. Prin urmare, inculpatul nu dispunea de acte pe automobilul de model „BMW-525”, intrînd în posesia automobilului de model „Nissan Terrano” ce-i aparținea lui N.Chiriac, prin înșelăciune, acționînd cu intenție și cauzîndu-i ultimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

La fel, instanța, reținînd prevederile art.7, 75, 76, 77 Cod penal, precum și cele prevăzute de art.90 alin.(1) Cod penal, și apreciînd în ansamblu circumstanțele cauzei, inclusiv persoana inculpatului, cît și în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să decurgă mai des la pedepse alternative detențiunii cînd este cazul, a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia că

nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa reală cu închisoarea, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe termen de probă, fapt ce va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, fără a fi izolat de societate, din care motiv apelul procurorului, a avocatului în numele părții vătămate și a inculpatului în latura penală au fost respinse ca nefondate.

De asemenea, instanța de apel a respins apelul avocatului în numele părții vătămate și în latura civilă, considerând că prima instanță corect a stabilit mărimea cuantumului prejudiciului material și moral în beneficiul acesteia, reținând în sensul dat prevederile art.1422 și 1423 Cod civil, din care reiese că anume instanța, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, este în drept să determine cuantumul prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de persoana părții vătămate și de circumstanțele cazului concret.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar avocatul I.Danilescu în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut la art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, indicând că instanțele de judecată nu au dat o apreciere obiectivă probelor administrate și prezentate în cauză cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, astfel, referindu-se la circumstanțele de fapt ale cauzei, invocând repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărâri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Astfel, în recursul declarat, recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia se conchide că acesta solicită achitarea inculpatului, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, temei prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că atît prima instanță, cît și instanța de apel, au cercetat toate probele prezentate de părți, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității, veridicității probelor administrate în cauză și care, în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, astfel ambele instanțe de judecată au motivat concluzia de vinovăție a lui V.Caciurca și corect au încadrat acțiunile lui în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Prin urmare, în cauză au fost constatate și descrise toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V.Caciurca în săvârșirea infracțiunii sus-menționate, instanțele bazându-și concluziile pe cumulul de probe administrate pe parcursul judecării cauzei, apreciate în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Soluțiile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate au fost bazate pe declarațiile părții vătămate N.Chiriac, a martorilor Iu.Barbălat, S.Ceban, A.Popovici, A.Șevcișin, în coroborare cu celelalte materiale ale dosarului, adică cu probele scrise, corect fiind stabilită starea de fapt și just calificate acțiunile inculpatului.

Totodată, instanța de recurs constată că temeiul invocat de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate și a motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei, astfel încât, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele recurentului, precum că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

În speța dată s-a constatat că inculpatul, cunoscînd cu certitudine faptul că nu are acte asupra automobilului „BMW-525”, prin înșelăciune i-a propus părții vătămate de a schimba automobilul dat pe automobilul „Nissan Terrano” ce aparținea acesteia, promițîndu-i că îi va perfecta actele, însă ulterior automobilul a fost reținut, deoarece se afla în căutare, prin urmare a dus partea vătămată în eroare, cauzîndu-i acesteia un prejudiciu considerabil.

Astfel, din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că instanțele de judecată corect au constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

La fel, reieșind din conținutul recursului, autorul acestuia critică aprecierea probelor administrate de instanțele judecătorești, considerîndu-le ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei. La acest capitol, Colegiul penal menționează că motivele invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu au apreciat critic declarațiile părții vătămate, Colegiul penal le consideră inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie, just respingându-le ca neîntemeiate, inclusiv și asupra celor identic repetate în recurs.

Neacordul recurentului cu cuantumul prejudiciului material stabilit în cauză în sumă de 3000 euro, nu poate fi reținut, deoarece acesta rezultă din însăși contravaloarea automobilului „Nisan Terrano”, care în urma negocierilor a fost supus schimbului pe automobilul de model „BMW-525”.

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurentului privind achitarea lui V.Caciuca, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Concomitent, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal constată că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul I.Danilescu în numele inculpatului, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Danilescu Ion în numele inculpatului Caciurca Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 aprilie 2015.

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Iurie Diaconu